

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващия орган до съда жалба срещу наказателно постановление №724249-F716734/05.09.2023 г. на заместник директора на ТД на НАП София, с което на „Н.*****“ ЕООД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 26 997,22 лв. на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС.

В депозираната пред съда жалба от „Н.“ ЕООД се иска отмяна или изменение на наказателното постановление, или приложение на чл.28, б.„а“ от ЗАНН.

Жалбоподателят „Н*****“ ЕООД, редовно призован, не се представлява, не сочи доказателства.

Административно-наказващият орган, редовно призован, изпраща представител, който пледира за потвърждаване на постановлението и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

Във връзка с искане за възстановяване на деклариран ДДС е направена проверка по прихващане и възстановяване на „Н*****“ ЕООД.

При проверката било установено, че през април 2023 г. дружеството е получател по доставка от фирма „ЈАО S.A.“ Л*****, по която данъкът е дължим от получателя, доставката е на територията на страната и е облагаем 20 % ДДС.

„Н*****“ ЕООД не е издало протокол по чл.117 от ЗДДС, с който да начисли дължимия ДДС по доставката и също така не е отразен в съответни регистри „Дневник продажби и покупки“ и справка-декларация по ДДС.

Касае се за доставка на услуга - търговски права за пренос на ел. енергия - “капацитети“.

Доставчикът „ЈАО S.A.“ е издал инвойс фактура с данъчна основа 2 699 722 лв.

„Н*****“ ЕООД е получател на доставка на услуга с изпълнение на територията на България.

Дължимият данък е в размер на 539 944,40 лв.

За нарушението е съставен АУАН.

Въз основа на съставения акт административно-наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля К. В. и от писмените доказателства по делото.

Страните не са посочили други доказателства и съдът не намери данни за наличието на такива, които да се явяват относими към предмета на доказване.

Ето защо поради липса на други доказателства и с оглед непротиворечивостта на събраните, съдът счете делото за изяснено в достатъчна степен, за да постанови решение.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законния срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като съдът счита, че същата е неоснователна, поради следното:

Съдът счита, че описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена.

На първо място се установяват по несъмнен начин фактите от значение за съставомерността на самото нарушение.

Не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН.

Посочените в акта и в наказателното постановление обстоятелства, свързани с нарушението бяха установени по реда съдебното следствие.

Касае се за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.82, ал.2, т.3 от ЗДДС, защото когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по [чл.3, ал.1, 5 и 6](#).

Регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по [чл.125](#) за този данъчен период и посочи документа по т.1 на чл.86, ал.1 ЗДДС в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

По чл.180а, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с имуществена санкция - за юридическите лица, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв.

Сумата 26 997,22 лв. се явява 5 на сто от неначисления данък.

Съдът не намира никакво основание да намали размера на наложената санкция, защото този размер е определен императивно от законодателя, като

отговаря изцяло на тежестта на нарушението.

Правилно са определени нарушените материалноправни норми, което отговаря на установената фактическата обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението, както в АУАН, така и в наказателното постановление.

Нито АУАН, нито наказателното постановление страдат от съществени пороци.

Касае се за формално, а не за резултатно-увреждащо деяние, поради което простото извършване е достатъчно, за да породи отговорност за това нарушение.

Доводите и възраженията на жалбоподателя са без всякакво правно и фактическо основание – постановлението е издадено от компетентен орган и не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Деянието съставлява типично нарушение и не може да се квалифицира като маловажен случай.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че постановлението като законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло, защото няма основание за изменението или отмяната му.

Съдът следва да осъди „Н*****“ ЕООД да заплати 120 лв. юрисконсултско възнаграждение в полза на Национална агенция по приходите.